Journal of Asia Social Science Studies Original Article
Received: 20 July 2024 Revised: 15 August 2024 Accepted: 25 August 2024

พัฒนาการทางการเมืองกับการจัดทำรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเกาหลีใต้

Political developments and the Constitution -making of the Republic of South Korea

ประภาส หงษ์ชุมแพ[1]

Paphat Hongchumphae

บทคัดย่อ

บทความเรื่องความเป็นมาทางการเมืองกับการจัดทำรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีจุดมุ่งหมายชี้ให้เห็นความสัมพันธ์เบื้องต้น ของการจัดทำรัฐธรรมนูญในช่วงพัฒนาการทางการเมืองระยะต่างๆ โดยพัฒนาการทางการเมืองมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ในการจัดทำรัฐธรรมนูญของประเทศในหกยุคของสาธารณรัฐ ที่ระยะแรกของพัฒนาการทางการเมืองที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการปกครองโดยเผด็จการพลเรือน ก่อนพัฒนาไปสู่การปกครองเผด็จการทางทหารในลำดับต่อมา โดยการจัดทำรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ได้รับอิทธิพลและสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาที่มีลักษณะเด่นสามประการคือการมีรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษร การยืนยันรับรองสิทธิของประชาชนในรัฐธรรมนูญ และการมีรัฐธรรมนูญเพียงฉบับเดียวเป็นหลัก ผู้นำการปกครองใช้รัฐธรรมนูญเป็นเครื่องมือในการเข้าสู่อำนาจ และสืบทอดอำนาจในการปกครองประเทศ การสร้างและแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นกฎหมายในการสืบทอดอำนาจในการปกครองประเทศของกลุ่มชนชั้นนำเป็นสำคัญ ก่อนที่ภาคประชาชนจะมีส่วนร่วมในการปกครองในยุคสาธารณรัฐที่หก พัฒนาการทางการเมืองมีผลต่อกระบวนการจัดทำและแก้ไขรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเกาหลีใต้อย่างมาก เห็นได้จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญหกครั้งแรกเป็นไปเพื่อการสืบทอดอำนาจทางการเมืองของเผด็จการทางการปกครอง เมื่อพัฒนาการทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไปโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองในระยะเวลาต่อมา จึงนำไปสู่การยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ในครั้งที่เจ็ดถึงเก้าที่รัฐธรรมนูญช่วยวางรากฐานการเมืองการปกครองให้เป็นที่ยอมรับของสังคมเกาหลีใต้มากขึ้น

คำสำคัญ : การจัดทำรัฐธรรมนูญ, พัฒนาการทางการเมือง , สาธารณรัฐเกาหลีใต้

[1]นักวิชาการอิสระ; independent academic,Thailand

Corresponding author, e-mail: paphathongchumphae@gmail.com, Tel. 098-2365207

Abstract

An article on the political developments and the Constitution -making of the Republic of South Korea aims to point out the basic relationship between constitution-making and various stages of political development. Political development has had an effect on changes in the constitution- making of the country in the six eras of the republic. At the first stage of political development, it was under the influence of civilian dictatorships before developing into a military dictatorship later on. By preparing the Constitution of the Republic of South Korea Influenced and supported by the United States, its three main characteristics are the existence of a written constitution, the confirmation of people's rights in the Constitution, and having only one constitution as the basis. Administrative leaders use the constitution as a tool to gain power and inherit the power to govern the country. Creating and amending the constitution to provide the law for the succession of power in governing the country by the elite group is important. Before the public sector could participate in governance during the Sixth Republic era, political developments greatly affected the process of drafting and amending the Constitution of the Republic of South Korea. It be seen from the first six amendments to the Constitution that they were intended to ensure the succession of political power to the ruling dictator. The political development changed with people participating in politics and government in the later period. This led to the drafting of a new constitution for the seventh to ninth time. The constitution helped lay the foundation for politics and governance to be more acceptable to South Korean society.

Keywords: Constitution making, Political developments, Republic of South Korea

1.บทนำ

สาธารณรัฐเกาหลีใต้เป็นประเทศในเอเชียที่สร้างรัฐธรรมนูญเพื่อเปลี่ยนผ่านทางการเมืองจากเผด็จการทหารมาสู่เผด็จการพลเรือนไปสู่ประชาธิปไตยโดยมีช่วงสำคัญเหตุการณ์ทางการเมืองคล้ายกับประเทศไทย โดยสร้างรัฐธรรมนูญภายใต้การมีส่วนร่วมของกลุ่มการเมืองและพลังประชาชน ทำให้รัฐธรรมนูญที่สร้างขึ้นมาใหม่ได้รับการยอมรับจากสังคมผ่านกระบวนการทางการเมือง

ข้อมูลจากเวปไซต์ (วิกิพีเดีย, 2567) อธิบายว่า เกาหลีใต้ (South Korea)หรือที่ในภาษาเกาหลี คือ 한국หรือ ภาษาฮันจา (**韓國**) ในภาษาเกาหลีอ่านชื่อประเทศว่า ฮันกุก โดยมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) ที่หมายถึงเกาหลีทางใต้ ส่วนชาวเกาหลีเหนือจะเรียกเกาหลีใต้ว่านัมโชซ็อน (남조선) ที่หมายถึงโชซ็อนใต้ เกาหลีใต้เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออก โดยมีพื้นที่ครอบคลุมครึ่งส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ ทางตะวันตกล้อมรอบด้วยทะเลเหลือง และมีประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้โดยมีทะเลญี่ปุ่นและช่องแคบเกาหลีกั้นไว้ เกาหลีใต้มีประชากรประมาณ 51 ล้านคน ประชากรราว 10 ล้านคนอาศัยอยู่ในเขตกรุงโซลและกว่า 25 ล้านคนอาศัยอยู่ในเขตเมืองหลวงและปริมณฑล (ซูโดกวอน) ซึ่งถือเป็นเขตมหานครที่มีประชากรมากที่สุดเป็นอันดับ 4 ของโลก เกาหลีใต้มีเมืองหลวงคือกรุงโซล และเมืองสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ อินช็อน, ปูซาน และแทกู

เกาหลีใต้ถือเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และอยู่ในอันดับ 6 วัดโดยดัชนีการพัฒนามนุษย์ ถัดจากฮ่องกง, ออสเตรเลีย, สิงคโปร์, นิวซีแลนด์ และญี่ปุ่น ในภูมิภาคเอเชียและโอเชียเนีย โดยมีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่เป็นอันดับ 12 ของโลกและอันดับ 4 ของเอเชียรองจากจีน, ญี่ปุ่นและอินเดีย โดยวัดจากจีดีพี และเป็นประเทศที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่เร็วที่สุดชาติหนึ่งของโลก รวมทั้งมีโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนที่มีคุณภาพสูงจากการมีรถไฟความเร็วสูงที่ได้รับการยอมรับระดับโลก เกาหลีใต้ยังมีแรงงานทักษะสูง รวมทั้งเป็นหนึ่งในประเทศที่ประชากรมีการศึกษาสูงที่สุดในโลก และยังมีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกาหลีใต้มีขนาดกองทัพใหญ่เป็นอันดับต้น ๆ ของโลก และได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในกองกำลังทหารที่แข็งแกร่งที่สุด เกาหลีใต้ยังมีอัตราการคาดหมายครองชีพสูงเป็นอันดับสามของโลก แต่ในปัจจุบันกำลังเผชิญปัญหาวิกฤติการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประชากรและมีอัตราการเจริญพันธุ์ต่ำที่สุดในโลก เกาหลีใต้เป็นสมาชิกขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ, กลุ่ม 20, กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก และปารีสคลับ

พัฒนาการทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ อาจมีผลต่อกระบวนการสร้างรัฐธรรมนูญผ่าน กรอบทางกฎหมายของกระบวนการดำเนินการ องค์กรจัดทำรัฐธรรมนูญ บทบาทผู้แทนประชาชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการสร้างรัฐธรรมนูญทั้งก่อนยกร่าง ระหว่างยกร่าง และภายหลังยกร่างรัฐธรรมนูญ ที่มีอิทธิพลสำคัญต่อกระบวนการสร้างรัฐธรรมนูญที่เหมาะสมของสังคม ในบทความตอนที่สองจะพิจารณาถึงพัฒนาการของกระบวนการทางการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ก่อนจะกล่าวถึงการจัดทำรัฐธรรมนูญในแต่ละช่วงของพัฒนาการทางการเมืองในตอนที่สาม เพื่อนำไปสู่บทสรุปในตอนสุดท้าย

2.ความเป็นมาทางการเมืองการปกครอง

ในสมัยราชวงศ์โชซอนซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายที่ปกครองอาณาจักรโชซอน ซึ่งเป็นยุคที่วัฒนธรรมเกาหลีรุ่งเรืองมาก แต่อาณาจักรโชซอนก็เสื่อมลง เนื่องจากมีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย และเกิดการแย่งชิงอำนาจระหว่างฝ่ายต่างๆ รวมทั้งมีการรุกรานจากภายนอกคือจีนและญี่ปุ่น ซึ่งต่อมาความสัมพันธ์ในระบบบรรณาการระหว่างเกาหลีกับจีนได้สิ้นสุดลงเมื่อ ค.ศ.1897 ญี่ปุ่นก็เข้ายึดครองเกาหลีเมื่อ ค.ศ.1910 จนถึงปี ค.ศ.1945 จึงได้รับเอกราชจากการพ่ายแพ้ของญี่ปุ่นในสงครามโลกครั้งที่ 2 และการสิ้นสุดการยึดครองเกาหลีของญี่ปุ่น ซึ่งมีจุดสำคัญคือปัญหาของเกาหลีในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่มีสหรัฐอเมริกาเข้ามาช่วยจัดการจนนำมาสู่การแบ่งแยกเกาหลีที่เส้นขนานที่38 เนื่องจากสหรัฐอเมริกาไม่ต้องการให้สหภาพโซเวียตเข้าครอบครองดินแดนเกาหลีทั้งหมด จึงมีการกำหนดเส้นขนานที่ 38 ขึ้น เกิดเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยเกาหลี(เกาหลีเหนือ)และสาธารณรัฐเกาหลี(เกาหลีใต้)ที่มีรัฐธรรมนูญฉบับแรกบังคับใช้เป็นกฎหมายสูงสุด เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม ค.ศ.1948 (วิเชียร ,2561 ,น.172-175)

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคมค.ศ. 1948 ถือว่าเป็นประเทศที่ยึดหลักปกครองแบบประชาธิปไตยทุนนิยม แต่ตลอดระยะเวลาในช่วงปีค.ศ. 1948-1998 รวม 50 ปี ได้มีวิกฤติการณ์ทางการเมืองเป็นช่วงๆ ระบบการเมืองยังมีความไม่มั่นคง เปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลและอำนาจทางสังคมและทหาร ก่อให้เกิดความรุนแรงทางการเมืองนับครั้งไม่ถ้วน ทั้งการปราบปราม การล้อมปราบฝ่ายต่อต้านที่เป็นทั้งพลเรือน นักศึกษา และนักการเมือง ตลอดจนล้มล้างรัฐธรรมนูญหลายครั้ง เพียงเพื่อที่จะได้ครอบครองอำนาจไว้ในกลุ่มของตน ในลักษณะที่มีพัฒนาการทางการเมืองที่คล้ายกับไทยมาก โดยความเป็นมาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรัฐธรรมนูญมีดังนี้ (Young Ick Lew ,2000 ,p.28)

1.ยุคสาธารณรัฐที่หนึ่ง ค.ศ.1948-1960 (พ.ศ. 2491-2503)

เป็นยุครัฐบาลพลเรือนประชาธิปไตยเสรีนิยมภายใต้การนำของผู้นำเผด็จการ ดร.รีชิงมันซึ่งดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีระหว่างปีค.ศ.1948-1960 เดิมเป็นวีรบุรุษผู้ร่วมต่อต้านญี่ปุ่นที่ยึดครองประเทศในช่วงปีค.ศ. 1910-1945 โดยดำรงตำแหน่งถึง 2 สมัย แต่ก็ฉีกรัฐธรรมนูญและร่างรัฐธรรมนูญใหม่เพื่อดำรงตำแหน่งต่อตลอดกาล จึงได้รับการต่อต้านอย่างหนักจากประชาชนและฝ่ายค้าน กระทั่งนำไปสู่การรัฐประหารในปีค.ศ. 1960 กลยุทธการทำลายคู่แข่งทางการเมืองโดยการป้ายสีว่าสนับสนุนฝ่ายคอมมิวนิสต์ถือว่าเป็นอาวุธที่สำคัญอย่างหนึ่งในการขับเคลื่อนทางการเมือง และข้ออ้างสถานการณ์ที่เกาหลียังแบ่งแยกกันอยู่ก็ถูกใช้เป็นข้ออ้างในการปฏิเสธหรือเลื่อนการนำระบอบประชาธิปไตยมาใช้ จากสภาพดังกล่าว จึงเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ผู้นำการเมืองของเกาหลีใต้ในช่วงเผด็จการ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อส่วนตน ดังในสมัยประธานาธิบดีรีชิงมัน ระหว่างค.ศ.1948-1960ได้มีการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงและกฎหมายปราบปรามคอมมิวนิสต์ โดยอ้างเหตุผลความจำเป็นเพื่อป้องกันการรุกรานและการแทรกซึมของเกาหลีเหนือ รวมทั้งการลงโทษผู้ฝักใฝ่ลัทธิคอมมิวนิสต์และให้การสนับสนุนเกาหลีเหนือ อย่างไรก็ตามผู้นำการเมืองและนักการเมืองที่ดำรงตำแหน่งในรัฐบาลกลับอาศัยประโยชน์จากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ในการจับกุมนักการเมืองฝ่ายค้านหรือผู้ต่อต้านรัฐบาล ด้วยข้อกล่าวหาที่ว่าให้การสนับสนุนคอมมิวนิสต์ หรือเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ นอกจากนี้ประธานาธิบดีรีชิงมันยังได้ใช้วิธีการทุจริตในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ตนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งโดยการเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกตั้งประธานาธิบดี ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญได้จำกัดวาระการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีก็ได้ใช้วิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยการหน่วงเหนี่ยวไม่ให้สมาชิกพรรคฝ่ายค้านเข้าร่วมพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การใช้อำนาจดังกล่าวไม่ได้เป็นหลักประกันให้ผู้มีอำนาจอยู่ในตำแหน่งได้ตลอดทั้งนี้เพราะความอดกลั้นของประชาชนย่อมมีจำกัด จึงเป็นเหตุให้นักศึกษา ผู้ใช้แรงงาน และประชาชนออกมาชุมนุมต่อต้าน และในท้ายที่สุดประธานาธิบดีรีชิงมันต้องลาออกจากตำแหน่งปิดฉากเผด็จการพลเรือนไปสู่ยุคเผด็จการทางทหาร (วิเชียร, 2556, น.40-60)

2.ยุคสาธารณรัฐที่สอง ค.ศ.1960-1961 (พ.ศ. 2503-2504) ระบอบประชาธิปไตยแบบเสรีนิยมซึ่งมีนายกรัฐมนตรีชางมยอนเป็นผู้นำเพียงแปดเดือนก่อนที่จะถูกโค่นล้มโดยคณะรัฐประหารที่นำโดยพลตรีปักจุงฮี

3. **ยุคสาธารณรัฐที่สาม ค.ศ.1961-1973 (พ.ศ. 2504-2516) และสาธารณรัฐที่สี่ค.ศ. 1973-1979 (พ.ศ.2516-2522)**ประธานาธิบดีปักจุงฮี เป็นประธานาธิบดี ในฐานะผู้ปกครองเผด็จการนายพล ปักจุงฮี ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีต่อช่วงปีค.ศ. 1962-1979 และเป็นผู้ที่ฉีกรัฐธรรมนูญและสร้างรัฐธรรมนูญใหม่ฉบับ ยูชิน ในปีค.ศ. 1972 เพื่อขยายวาระการดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศออกไปไม่มีวันสิ้นสุด ในช่วงที่นายพลปักจุงฮีดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี (ค.ศ.1961-1979) นั้น ถือเป็นช่วงแห่งการเร่งรัดพัฒนาประเทศ และทำให้เกาหลีใต้กลายเป็นประเทศชั้นนำในด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อพิจารณาในด้านการเมืองประธานาธิบดีปักจุงฮีกลับปกครองประเทศแบบเผด็จการ มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้ตนเองอยู่ในตำแหน่งโดยไม่จำกัดวาระ มีการวางแผนกำจัดคู่แข่งทางการเมือง ลิดรอนเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน และใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องก่อให้เกิดการต่อสู้ทางการเมืองจากฝ่ายประชาชนอย่างกว้างขวางและรุนแรง ฝ่ายรัฐบาลได้ใช้กำลังทหารเข้าบดขยี้จนทำให้ผู้คนบาดเจ็บล้มตายจำนวนมาก รวมทั้งการจับกุม อุ้มฆ่า ผู้ต่อต้านอย่างหนัก สังคมเต็มไปด้วยความตึงเครียดสุดท้ายถูกคนสนิทสังหาร ด้วยเหตุผลที่ว่าครอบครองอำนาจนานเกินไป จนกลายเป็นจอมเผด็จการที่ไม่มีใครโค่นล้มได้ ในสมัยประธานาธิบดีปักจุงฮี ได้ทำให้โครงสร้างเศรษฐกิจของเกาหลีใต้เปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคมและด้านการเมืองตามมาคือจำนวนชนชั้นกลางได้ขยายตัว ทำให้เกิดกระแสการเรียกร้องให้รัฐบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

ทางการเมือง การเรียกร้องให้มีการจัดการเลือกตั้งที่เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ และยุติธรรม และเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน (ดำรง, 2542, น.44-48)

4.**ยุคสาธารณรัฐที่ห้า ค.ศ.1980-1988(พ.ศ. 2523-2531)**

เมื่อนายพลชุนดูฮวาน ดำรงตำแหน่งระหว่างปี ค.ศ.1981-1987 นับเป็นช่วงที่ทหารครองอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จติดต่อกันอีกต่อมา รัฐบาลของประธานาธิบดีชุนดูวานจะใช้วิธีการต่างๆ ในการขัดขวางการชุมนุมเรียกร้องของประชาชน แต่ก็ไม่อาจทัดทานพลังการเรียกร้องดังกล่าวที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องได้ ในที่สุดการชุมนุมใหญ่ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายนค.ศ.1987 ได้เป็นผลทำให้รัฐบาลของประธานาธิบดีชุนดูฮุวานต้องยอมรับข้อเรียกร้องของประชาชน และดำเนินการปฏิรูปการเมืองโดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีสาระสำคัญคือประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี 5 ปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วไม่สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งใหม่ได้อีก นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์กรปกครองท้องถิ่นในทุกระดับต้องมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน การชุมนุมใหญ่ดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของการเมืองเกาหลีใต้ เนื่องจากกระบวนการความเป็นประชาธิปไตย (Democratization) ได้เริ่มต้นขึ้นโดยมีตัวแปรที่สำคัญคือต้องมีวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยประชาชนและโดยเฉพาะผู้นำต้องมีความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย กล่าวคือสังคมต้องมีค่านิยมประชาธิปไตยตั้ง แต่ในบ้านไม่ใช้อำนาจบังคับให้เชื่อ ไม่หลงงมงาย มีความอดทนและศรัทธา (วิเชียร, 2556, น.114-120)

5.ยุคสาธารณรัฐที่หก (ค.ศ.1988-ปัจจุบัน)

เริ่มจากประธานาธิบดี โรห์ แตวู ได้รับการสถาปนาในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1988 โดยดำรงตำแหน่งช่วงปีค.ศ.1988-1991 นับแต่ปีค.ศ. 1992 เกาหลีใต้จึงมุ่งสู่เส้นทางประชาธิปไตยเต็มใบ เมื่อนายคิม ยัง ซัม นักการเมืองมืออาชีพได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีเป็นผู้นำประเทศยุคใหม่และเป็นพลเรือน ฝ่ายทหารได้ยอมจำกัดสถานภาพของตนเองในการทำหน้าที่ป้องกันประเทศ และให้ประชาชนได้ทำหน้าที่ในทางการเมืองในการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตยเต็มใบ หลังจากที่ทหารปกครองและเป็นผู้นำประเทศมาเป็นระยะเวลาถึง 30 ปี นับตั้งแต่ปีค.ศ.1992เป็นต้นมา เกาหลีใต้ก็ไม่ได้หวลกลับไปมีการปฏิวัติรัฐประหารอีกเลย ระบบการเมืองมีเสถียรภาพต่อเนื่อง จนกลายเป็นระบอบการเมืองประชาธิปไตยที่หยั่งรากลึกอยู่ในสังคมชาวเกาหลีใต้นับแต่นั้นมาตราบจนปัจจุบัน

ในสมัยรัฐบาลประธานาธิบดีคิมยังซัม (ค.ศ.1993-1998) การเรียกร้องเพื่อสวบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์จราจลที่กวางจูได้ประสบความสำเร็จ เมื่อสมัชชาแห่งชาติได้ตรากฎหมายพิเศษเกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้นมาโดยเฉพาะ อันเป็นผลให้มีการจับกุมอดีตประธานาธิบดีชุนดูวานและอดีตประธานาธิบดีโรห์ แตวู และนายทหารที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ดังกล่าวมาลงโทษ ทั้งในข้อกล่าวหาการสั่งให้สลายการชุมนุมโดยใช้กำลังและการคอร์รัปชัน และผลักดันกฎหมายเกี่ยวกับการแก้ไขและเยียวยาผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรมในช่วงของการปกครองจากระบอบเผด็จการของทหารเพื่อให้ความเป็นธรรม แก่ผู้ที่ถูกกระทำทางการเมืองในอดีตจากเจ้าหน้าที่รัฐ ผ่านการพิจารณาของสมัชชาแห่งชาติจำนวน 4 ฉบับ (วิเชียร, 2556, น.241)

ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวย่อมเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งของกลุ่มพลังต่างๆ ในการผลักดันให้กระบวนการต่างๆนำบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในประเทศมารับผิดได้ ซึ่งได้กลายเป็นหลักในการปกครองโดยกฎหมายและวัฒนธรรม ทางการเมืองที่ผู้กระทำ ผิดต้องได้รับการลงโทษ ซึ่งหลักการนี้ได้ถือปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัดในเวลาต่อมา (ชองอิลจุน และ วิเชียร, 2557, น.25)

3.กระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญ

หลังการจัดการเลือกตั้งขึ้นในทางภาคใต้ของเกาหลีในวันที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ. 1948 ภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ การเลือกตั้งครั้งนี้ทำให้เกาหลีฝ่ายเหนือและใต้แบ่งแยกกัน และกลายเป็นประเทศอิสระอย่างสมบูรณ์ใน ค.ศ. 1948 โดยเกาหลีฝ่ายใต้ได้กลายเป็นสาธารณะรัฐเกาหลีและปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย เกาหลีใต้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกเมื่อ 17 กรกฎาคม 1948 (พ.ศ. 2491) เป็นรัฐธรรมนูญรากฐานหลักเพียงฉบับเดียวโดยได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาโดยตลอดอีก 9 ครั้งแม้ช่วงเผด็จการทางพลเรือนและทางทหารก็ใช้การแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยมิได้ทำลายรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งล่าสุดมีขึ้นในปี 1987 (พ.ศ. 2530) เมื่อรัฐบาลประธานาธิบดีชุน ดู วาน ต้องประสบกับภาวะกดดันทางการเมืองจากพรรคการเมืองต่างๆ ซึ่งเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดี โดยตรง และในที่สุด ประธานาธิบดีชุน ดู วาน ก็ยินยอมให้มีการลงประชามติ แก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง โดยอยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว 5 ปี และให้มีการจัดระบบการปกครองท้องถิ่นอิสระเป็นครั้งแรกในรอบ 30 ปี นอกจากนี้รัฐธรรมนูญที่ได้รับการแก้ไข ยังได้ยกเลิกอำนาจการยุบสภาของประธานาธิบดี และให้รัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดูแลและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล รวมทั้งระบุว่ากองทัพต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมือง ความเป็นมาของรัฐธรรมนูญและการแก้ไขมีพัฒนาการดังนี้

1.รัฐธรรมนูญค.ศ.1948 :รัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรฉบับแรก

รัฐธรรมนูญ1948 (พ.ศ. 2491)เป็นรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรฉบับแรก(ยุค รีชิงมัน) ได้กำหนดระบบที่ประธานาธิบดีต้องได้รับเลือกจากรัฐสภา รัฐธรรมนูญฉบับแรกกำหนดให้รัฐสภาของสาธารณรัฐเกาหลีเป็นรูปแบบสภาเดี่ยว และเป็นองค์กรทำหน้าที่เลือกประธานาธิบดี ขึ้นบริหารประเทศ (Presidential system)โดยมีความเป็นมาจากภายหลังก่อตั้งสาธารณรัฐเกาหลี แต่สิ่งที่เป็นปัญหารองลงมาจากการรวมชาติคือ เกาหลีใต้จะกำหนดทิศทางทางการเมืองใหม่ไปในทิศทางใดหลังจากการยึดครองของสหรัฐอเมริกาสิ้นสุดลง ในเวลานั้นสมาชิกอนุกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าเป็นโอกาสของเกาหลีใต้ที่จะก้าวเข้าสู่ความทันสมัยของระบบทางการเมือง ในเวลานั้นเกาหลีใต้ไม่ได้มีรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ต่อมาได้มีประกาศสำคัญออกมาจากเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหรัฐอเมริกาก่อนการจัดการเลือกตั้งทั่วไปจากพลโทจอห์น อาร์ ฮอดจ์ผู้บัญชาการกองกำลังทหารทั้งหมดของสหรัฐอเมริกาในเกาหลีใต้ออก “ประกาศสิทธิของประชาชนเกาหลี” เมื่อวันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 1948 มีใจความว่า “มีความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย และมีสิทธิได้รับการปกป้องอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย ไม่มีเอกสิทธิ์ทางเพศ การกำเนิดยอมรับในเรื่องอาชีพและความเชื่อทางศาสนา เสรีภาพส่วนบุคคล เป็นสิ่งซึ่งละเมิดไม่ได้และจะจำกัดสิ่งดังกล่าวไม่ได้ นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ร่างขึ้นใช้ บุคคลจะต้องไม่ถูกริดรอนชีวิต เสรีภาพ หรือทรัพย์สินที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ และเป็นการกระทำที่ไม่ผ่านกระบวนการทางกฎหมาย” (John Kie-Chiang Oh ,2547, p.65-66)

การให้สิทธิดังกล่าวนั้นนับได้ว่าเป็นการให้สิทธิเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของเกาหลี หลังจากการประกาศสิทธิเช่นนี้ สิทธิที่ประชาชนควรได้รับในด้านต่าง ๆ ก็ประกาศออกมาในภายหลัง “ประกาศสิทธิของประชาชนเกาหลี” ยังได้ถูกนำมาใช้เป็นเอกสารสำคัญฉบับหนึ่งที่คณะผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของเกาหลีใต้จะต้องนำมาเป็นแนวศึกษาตามความต้องการของยูชินโอซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในเวลานั้น พันโทเอเมอรี่ เจ วูแดลล์ นายทหารด้านกฎหมายของสหรัฐอเมริกาก็เตรียมร่างรัฐธรรมนูญฉบับหนึ่งเพื่อเสนอให้แก่ยูชินโอพิจารณาเช่นเดียวกัน อาจกล่าวได้ว่าถึงแม้รัฐธรรมนูญของเกาหลีใต้ที่ถูกร่างด้วยบุคคลเกาหลีเอง แต่ภายในรัฐธรรมนูญกลับมีอิทธิพลของสหรัฐอเมริกาครอบงำอยู่และได้รับอิทธิพลจากรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา (Han joo Lee, 2007, p.38) ต่อมาในเดือนกรกฎาคมได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรก และในเดือนสิงหาคมสาธารณรัฐเกาหลีได้สถาปนาขึ้นในปีเดียวกัน ตามรัฐธรรมนูญบังคับให้ระบอบการ

ปกครองของเกาหลีใต้เป็นแบบประชาธิปไตย ซึ่งประธานาธิบดีคนแรกที่ได้รับตำแหน่งมาจากการเลือกตั้งที่สหประชาชาติจัดขึ้น คือรี ชิงมัน โดยเกาหลีใต้ในปี ค.ศ. 1948 กล่าวได้ว่าเป็นประเทศที่ยากจน เนื่องจากเคยตกอยู่ในสถานภาพเป็นประเทศ อาณานิคมของญี่ปุ่น ในช่วงเวลานั้นประสบปัญหาจากความอดอยาก อย่างไรก็ตามหลังจากญี่ปุ่นแพ้สงครามและหมดอำนาจลง ปัญหานี้ยังคงไม่ได้รับการแก้ไข เพราะสหรัฐอเมริกาได้เข้ามาครอบครองเกาหลีฝ่ายใต้ในเวลาต่อมา และมีการมุ่งเน้นไปที่การรวมชาติอย่างสันติ

ในปี ค.ศ. 1950 ยังมีสถานการณ์ภายนอกประเทศที่ชาติมหาอำนาจทั้ง 2 ฝ่าย คือ สหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกามีความขัดแย้งส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีเหนือและใต้อยู่ในลักษณะเป็นศัตรูต่อกันและนำไปสู่สงครามเกาหลีในที่สุด สภาวะแวดล้อมดังกล่าวของเกาหลีใต้กล่าวได้ว่าส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางการเมืองอย่างมาก ระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญไม่สามารถนำมาใช้ได้จริง เมื่อมองในทางปฏิบัติ มีการทำลายผู้เห็นต่างทางการเมืองด้วยการใส่ร้ายว่าเป็นคอมมิวนิสต์ หรือผู้ฝักใฝ่ฝ่ายเหนือ จากเหตุการณ์ดังกล่าว รี ชิงมันจึงใช้ประโยชน์จากสถานการณ์เช่นนี้ ในการกลายเป็นผู้นำในรูปแบบอัตตาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ มีการอาศัยโอกาสจากเหตุการณ์ที่เกาหลีใต้ถูกบุรุกด้วยคอมมิวนิสต์เกือบทั่วประเทศ นอกจากเมืองปูซานที่ยังคงหลงเหลือพื้นที่ให้รัฐบาลประจำการอยู่ รี ชิงมันจึงประกาศกฎอัยการศึกขึ้นที่นี่ และรีบเร่งแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งแรกท่ามกลางเหตุการณ์ที่ไม่ปกติของประเทศ

2.การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 1-4 (1952,1954,1960)ภายใต้ระบอบอำนาจนิยมของรีชิงมัน

การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 1-4 ภายใต้ระบอบอำนาจนิยม โดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งแรกเกิดในวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1952 โดยแก้ไขให้ประธานาธิบดีได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนและกำหนดรัฐสภาให้มีสองสภา (Seo Joong Seok, 2007,p.67-68) เพราะหากจะให้รัฐสภาเลือกดังปรากฏตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเดิม รีชิงมันอาจจะไม่ได้รับเลือก เนื่องจากเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมผ่านคณะผู้เลือกตั้งที่ต้องผ่านการเห็นชอบจากรัฐบาล และในเวลานั้นพรรคการเมืองที่สนับสนุนเขาได้แตกแยกออกเป็นหลายฝ่าย แสดงให้เห็นถึงความนิยมต่อรีชิงมันที่ลดน้อยลง ภายใต้รัฐบาลใหม่หลังจากการเลือกตั้งหากปรากฏว่าผู้ใดคัดค้านต่อรัฐบาล มักจะถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์ และถูกจับกุมทันที (สิริพรรณ, 2561, น.53) รัฐธรรมนูญเริ่มถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง

การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่สองเกิดขึ้นอีกครั้ง ในวันที่ 29 พฤศจิกายน ค.ศ. 1954 เป็นการยกเลิกข้อกำหนดการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีที่มีกำหนดสมัยละ 4 ปีไม่ให้ดำรงตำแหน่งได้เป็นครั้งที่ 3โดยให้สามารถดำรงตำแหน่งครั้งที่ 3 ต่อไปได้สำหรับประธานาธิบดีคนแรกคือรี ชิงมันเอง โดยหวังว่าตนจะดำรงตำแหน่งนี้ไปตลอดชีวิต (John Kie-Chiang Oh ,2547, p.84) รัฐธรรมนูญถูกใช้เป็นเครื่องมือเข้าสู่อำนาจ

การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่สามรัฐบาลของรี ชิงมันได้ก้าวเข้าสู่วาระที่ 3 โดยมีการเสนอให้แก้ไขรัฐธรรมนูญอีกครั้งปีค.ศ.1960 เพื่อเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งประธานาธิบดีจากประชาชนโดยตรงกลับมาเป็นการเลือกโดยสมาชิกรัฐสภาอีกครั้ง และให้มีการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบรัฐสภา (Parliamentary system) เพื่อให้ประธานาธิบดีรี ชิงมันได้ดำรงตำแหน่งต่อไป และได้เพิ่มเติมบทบัญญัติว่า ในกรณีที่ประธานาธิบดีถึงแก่อสัญกรรมหรือไร้ความสามารถ ให้รองประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งแทน เนื่องจากความนิยมที่ประชาชนมีต่อประธานาธิบดีตกต่ำลงไปมาก รวมถึงการผูกขาดอำนาจเบ็ดเสร็จของรัฐบาลที่สามารถบีบบังคับให้รัฐสภาทำในสิ่งที่ตนต้องการได้ง่ายกว่า อย่างไรก็ตามยังคงมีผู้คัดค้านในการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ รัฐบาลจึงประกาศกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติในเดือนสิงหาคมปีค.ศ. 1959 เพื่อให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารบีบบังคับผู้คัดค้านให้ยอมทำตาม หากคัดค้านจะตั้งข้อกล่าวหาว่า เป็นพวกคอมมิวนิสต์ ซึ่งจะถูกจำคุกและลงโทษอย่างรุนแรง(ดำรง ,2542, น.31) กำหนดให้มีการลงโทษย้อนหลังแก่ผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่ผิดปกติ การทุจริต และการจัดสรรทรัพย์สินสาธารณะ รวมถึงการกระทำที่ถือเป็น “การต่อต้านประชาธิปไตย”

การแก้ไขครั้งที่สี่มีขึ้นในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1960 โดยได้เพิ่มบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญว่า ให้รัฐสภาออกกฎหมายเพิ่มการลงโทษต่อผู้ที่ทุจริตในการเลือกตั้ง และให้ลงโทษต่อผู้ที่รับผิดชอบที่สังหารและทำร้ายผู้ที่ทำการประท้วง เรื่องการทุจริตการเลือกตั้ง อนึ่งมีการกำหนดบทลงโทษต่อผู้ต่อต้านการปกครองระบอบประชาธิปไตย และต่อข้าราชการที่ทำการคอร์รัปชั่น การเลือกตั้งประธานาธิบดีในวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 1960 ได้เกิดการเลือกตั้งที่ไม่เป็นไปตามกระบวนการประชาธิปไตยขึ้น ได้มีการออกคำสั่งเป็นการเฉพาะโดยรัฐมนตรีมหาดไทยสั่งให้กาเครื่องหมายเลือกสมาชิกพรรครัฐบาลลงในบัตรเลือกตั้งและนับคะแนน ปรากฏว่าพรรคของรี ชิงมันได้รับคะแนนจากกรเลือกตั้งอย่างล้มหลาม ประชาชนและพรรคการเมืองอื่น ๆ ต่างเรียกร้องให้การเลือกตั้งที่ไม่โปร่งใสครั้งนี้เป็นโมฆะ รวมถึงมีความรู้สึกว่าไม่อาจจะนิ่งเฉยกับเหตุการณ์ครั้งนี้ได้ ดังนั้นจึงมีการประท้วงของนักศึกษาที่เรียกว่า “การลุกฮือของธรรมะ 19 เมษายน” หรือ “การลุกฮือของนักศึกษา 4. 19” เกิดขึ้นในวันที่ 19 เมษายน ค.ศ .1960 แต่มีการปราบปรามการชุมนุมอย่างรุนแรงจากรัฐบาลทำให้เกิดการเดินขบวนลุกฮือไปทั่วทั้งเกาหลีใต้ สุดท้ายรีชิงมันต้องลาออกจากตำแหน่ง และลี้ภัยทางการเมืองไปนอกประเทศ

3. การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่5 และการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 6

การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่5 (ค.ศ 1962) เป็นการแก้ไขทั้งฉบับและการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 6 (1969)ในยุคปักจุงฮี การแก้ไขได้กระทำขึ้นในยุครัฐบาลทหารรักษาการในปี ค.ศ. 1962 โดยได้กำหนดให้นำระบบประธานาธิบดี และการมีสภาเดี่ยวกลับมาใช้ดังเดิม เริ่มจากการยึดอำนาจจากทหารของนายพลปัก จุงฮี และนำไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 6 (ค.ศ.1969) จากสภาวะทางการเมืองเกาหลีใต้หลังจากการลาออกของประธานาธิบดีรี ชิงมันยังคงมีความย่ำแย่ เมื่อดร.ชาง มยอนได้เข้าบริหารประเทศในวันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 1960 แต่เนื่องจากในพรรครัฐบาลมีความคิดเห็นไม่ตรงกันจนเกิดความแตกแยกและแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม นำไปสู่การเล่นพรรคพวกเล่นพวก การบริหารประเทศอ่อนแอลงซึ่งง่ายต่อการฉ้อโกงของนักการเมือง ขณะเดียวกันสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมกลับเสื่อมทรามลง สาเหตุเหล่านี้ทำให้ทหารเริ่มเข้ามาสนใจการเมืองของประเทศ ในช่วงเวลาที่รัฐบาลรักษาการไม่สามรถควบคุมสถานการณ์ได้ บทบาทของทหารในทางการเมืองเริ่มเด่นชัดมากขึ้น จนถึงวันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. 1961 คณะทหารที่นำโดยนายพลปัก จุงฮีและพันโทคิม จองพิลได้ทำรัฐประหารยึดอำนาจล้มล้างรัฐบาลของดร.ชาง มยอนได้สำเร็จ ทหารคณะปฏิวัติ (ต่อมาเรียกว่าสภาสูงสุด) คือได้รับสถานะเป็นองค์กรปกครองสูงสุดและ และสร้างสำนักข่าวกรองกลางเกาหลี (KCIA) ซึ่งได้รับอำนาจทางเทคนิคอยู่เหนือสภาสูงสุด (Seo Joong Seok, 2007,p.129) และถูกขนานนามว่าเป็น “รัฐบาลซ้อนรัฐบาล” รัฐบาลทหารได้ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ และผ่านการลงประชามติที่ได้รับความนิยมในเดือนธันวาคม 1962 พ.ศ. 2505 ได้รับเสียงประชามติร้อยละ 78.8 ของการโหวต ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ประธานาธิบดีต้องเป็นการได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน (Savada and Shaw, 1992, p.38) สภาพแวดล้อมที่บีบให้สังคมเกาหลียอมรับรัฐธรรมนูญเพื่อความสงบลดความวุ่นวายทางการเมืองเป็นไปในลักษณะเดียวกับสาธารณรัฐชิลีที่ประชาชนจำต้องยอมรับรัฐธรรมนูญจากเผด็จการปิโนเชต์เพราะไม่มีทางเลือกอื่น

การยึดอำนาจของทหารในเกาหลีใต้เมื่อปี ค.ศ. 1961 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองที่กองทัพเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญแทนรัฐบาลพลเรือน รวมถึงในช่วงเวลาที่มีทหารเข้ามาบริหาร เมื่อปักจุงฮีขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีที่มาจากการทำรัฐประหาร เขามีความพยายามที่จะพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นประเทศอุตสาหกรรม เพื่อให้เกาหลีใต้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ทัดเทียมกับประเทศอุตสาหกรรมแนวหน้า ทั้งนี้รัฐบาลยังต้องอาศัยการช่วยเหลือจากกลุ่มนักธุรกิจอุตสาหกรรมรายใหญ่ที่ภายหลังเข้ามามีบทบาททาง

การเมืองเพื่อผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ในอีกด้านหนึ่งเชื่อว่าการพยายามของเขาครั้งนี้กระทำเพื่อเป็นการสร้างความชอบธรรมให้กับการรัฐประหาร ในช่วงเวลาของการปกครองของปัก จุงฮี ชนชั้นกลางเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในด้านการเมือง เนื่องจากการพัฒนาทางด้านการศึกษาที่เติบโตขึ้นพร้อม ๆ กับการพัฒนาเศรษฐกิจ ชนชั้นกลางเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการต่อต้านรัฐบาลทหารมีการออกมาเดินขบวนเพื่อขับไล่รัฐบาลหลังการเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และนำไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่6ในปีค.ศ. 1969ที่มีเป้าหมายหลักก็คือการขยายวาระของการดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีออกเป็น 3 วาระ ข้อกำหนดคราวนี้มีผลให้ประธานาธิบดี ปัก จุงฮี สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันจนวาระที่สามได้ ในเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 1969 ในที่สุด ปัก จุงฮีได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีต่อ (ดำรง ,2542 ,น.44)

4.รัฐธรรมนูญฉบับที่เจ็ด:รัฐธรรมนูญฉบับใหม่

เมื่อปักจุงฮีได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีต่อจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่6 (ค.ศ.1969)เกิดการต่อต้านขึ้นเมื่อการต่อต้านเริ่มลุกลามไปยังปัญญาชนและนักบวชทั่วประเทศ รัฐบาลจึงประกาศสภาวะฉุกเฉินขึ้นในปี ค.ศ. 1972 และยกเลิกรัฐธรรมนูญ ปีค.ศ. 1969 จากนั้นก็ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “รัฐธรรมนูญยูชิน”(Yushin 1972**)** รัฐธรรมนูญนี้ทำให้อำนาจรัฐสภาอ่อนแอลงอย่างมาก รัฐธรรมนูญซึ่งได้รับการลงประชามติเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ.1969 ให้อำนาจประธานาธิบดีแต่งตั้งหนึ่งในสามของสภาแห่งชาติ ผู้พิพากษา และผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา (Seo Joong Seok, 2007,p.181) รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีสาระสำคัญ คือได้เพิ่มข้อกำหนดให้ประธานาธิบดีสามารถอยู่ในตำแหน่งได้ตลอดชีวิต ได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยผ่านทางคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral college) หรือเรียกว่า เป็นการเลือกทางอ้อม โดยเป็นการสถาปนาระบอบเผด็จการทหารเต็มรูปแบบ เพื่อให้รัฐบาลสามารถยึดกุมอำนาจได้อย่างเบ็ดเสร็จผ่านการควบคุมในเรื่องสิทธิมนุษยชนและสิทธิทางการเมืองอย่างเคร่งครัด และทำให้ปักจุงฮีสามารถอยู่ในตำแหน่งประธานาธิบดีต่อไปได้ชั่วชีวิต การให้ตำแหน่งที่คนหนึ่งคนสามารถดำรงตำแหน่งไปได้ตลอดกาล ให้สามารถยุบสภาได้ และสามารถประกาศภาวะฉุกเฉินเพื่อสลายกลุ่มหรือบุคคลที่ทำการต่อต้านรัฐบาลในสภาวะคับขัน โดยทั้งหมดถูกเรียกว่า“ประชาธิปไตยแบบเกาหลี” (Seo Joong Seok, 2007,p.182)

เกาหลีใต้ในช่วงนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นยุคเผด็จการอีกครั้ง ที่มีการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน เนื่องจากอำนาจของรัฐถูกควบคุมจากคนเพียงกลุ่มหนึ่ง มีการใช้อำนาจในการลงโทษกับผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล มีการจำกัดเสรีภาพทางการแสดงออก โดยเฉพาะการเสนอข่าวของสื่อมวลชน การจับกุมนักการเมืองฝ่ายค้าน การจับกุมนักศึกษาที่ออกมาเดินขบวนต่อต้าน การทรมานเพื่อให้นักศึกษาสภาพผิด รวมไปถึงการตรวจสอบประวัตินักศึกษาก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามการเดินขบวนของนักศึกษาและประชาชนยังคงดำเนินต่อไป ทำให้ทางรัฐบาลต้องปราบการจลาจลด้วยความรุนแรง ทั้งนี้ มีบางส่วนในรัฐบาลที่ไม่พอใจกับการใช้วิธีนี้จึงเป็นสาเหตุของความขัดแย้งกันภายในรัฐบาล และเป็นสาเหตุหนึ่งของการลอบสังหารประธานาธิบดีปัก จุงฮีในเวลาต่อมา

5.รัฐธรรมนูญฉบับที่8 (1980) :รัฐธรรมนูญฉบับใหม่

การต่อสู้เพื่ออำนาจอธิปไตยของประชาชนและรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ การได้มาซึ่งประชาธิปไตยเต็มรูปแบบของเกาหลีใต้ที่มีประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และมีการจำกัดวาระในการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี ประชาชนต้องใช้เวลาต่อสู้อย่างยาวนานถึง 8 ปีในการเรียกร้อง ซึ่งเป็นช่วงของการดำรงตำแหน่งของนายพลชุน ดูวาน และก้าวเข้าสู่สมัยของนายพลโรห์ แตวู ในระยะเวลานั้นมีการชุมนุมประท้วงของประชาชนที่ขยายวงกว้างมากขึ้นในทุกๆ ปี ส่งผลให้ทางรัฐบาลไม่สามารถต้านทานพลังของ

ประชาชนได้ และทำให้มีการประกาศหลัก 8 ประการที่นำไปสู่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่มีความมั่นคง และไม่นำไปสู่ “ประชาธิปไตยย้อนกลับ(ไปสู่เผด็จการ)”

เมื่อนายพลชุน ดู วาน และนายพลโรห์ แตวู ยึดอำนาจสำเร็จ ในที่สุดชุน ดูวานได้รับเลือกจากสภาแห่งชาติเพื่อการรวมประเทศให้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีของเกาหลีใต้คนใหม่ ทำให้ประชาชนที่มีความหวังให้การเมืองของเกาหลีใต้กลายเป็นประชาธิปไตยรู้สึกผิดหวัง และมีความคิดที่จะรวมตัวเรียกร้องและแสดงการต่อต้านต่อรัฐบาลทหารในการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยที่กวางจูของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของเกาหลีใต้ ซึ่งทั้งหมดเห็นพ้องร่วมกันให้รัฐบาลยกเลิกกฎอัยการศึกและเรียกร้องให้บุคคลที่ร่วมมือกับอดีตรัฐบาลปัก จุงฮีลาออก การชุมนุมครั้งนี้ได้ขยายเป็นวงกว้างมากขึ้นทำให้รัฐบาลต้องปราบจลาจลด้วยความรุนแรงจนนำไปสู่การถูกจับกุม การบาดเจ็บ และเสียชีวิต การปราบปรามอย่างรุนแรงได้เริ่มต้นขึ้นในคืนวันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 1980 และดำเนินการปราบปรามอย่างต่อเนื่องจนถึงวันที่ 27 ในเดือนเดียวกัน ระหว่างนั้นผู้ชุมนุมได้จัดตั้งหน่วยพิทักษ์ประชาชนขึ้นเพื่อติดอาวุธและทำหน้าที่คุ้มกันผู้ชุมนุม รวมทั้งลาดตระเวนติดตามการเคลื่อนไหวของฝ่ายทหาร (วิเชียร,2556 ,น.114) ถึงแม้การเคลื่อนไหวของนักศึกษาและประชาชนจะถูกตอบโต้ด้วยความรุนแรงและรัฐบาลยังคงปฏิเสธข้อเรียกร้องอย่างแข็งกร้าว แต่ผู้ชุมนุมกลับมารวมตัวกันมากขึ้นในระยะเวลาอันสั้น การรัฐประหารเกิดอย่างกะทันหัน เหตุการณ์การจับกุมคิม แดจุงเป็นฟางเส้นสุดท้ายสำหรับพลเมืองและ การจลาจลกวางจูถือเป็นจุดเปลี่ยนผ่านสำหรับประชาธิปไตยของเกาหลีใต้ (Seo Joong Seok, 2007, p.245-256)

ชุนดูวานในฐานะผู้นำสูงสุดได้ริเริ่มกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งนำไปสู่การสถาปนาระบอบสาธารณรัฐที่ 5 ขึ้นมาในปีค.ศ.1981 การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้เดือนตุลาคม ค.ศ. 1980 กำหนดให้ประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียวเป็นเวลา 7 ปี และประธานาธิบดีจะได้รับการเลือกตั้งโดยคณะผู้เลือกตั้ง หรือเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม รัฐธรรมนูญได้รับการยอมรับอย่างล้นหลามจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งคือ 91 .6 เปอร์เซ็นต์ในการลงประชามติในระดับชาติเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 1980 พ.ศ. 2523 (Savada and Shaw, 1992, p.56)ภายใต้กติกาทางการเมืองที่ร่างขึ้นใหม่ ชุน ดูวานได้รับการเลือกจากคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral Committee) ให้เป็นประธานาธิบดีคนใหม่ โดยมีวาระการ ดำรงตำแหน่ง 7 ปี ผลของการสร้างกระแสต่อต้านและประณามการตัดสินใจที่ผิดพลาดของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาที่เลือกยืนอยู่ข้างรัฐบาลเผด็จการมากกว่าประชาชนผู้เรียกร้องประชาธิปไตยในเหตุการณ์ที่เมืองกวางจู นับว่ามีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาในการตัดสินใจในเวลาต่อมา โดยในปีค.ศ. 1987 ได้กดดันไม่ให้รัฐบาลชุน ดูวานใช้กำลังปราบปรามประชาชนที่ออกมาเรียกร้องประชาธิปไตยเหมือนเช่นที่เคยทำกับประชาชนที่กวางจูอีก การเข้ามามีบทบาทของสหรัฐอเมริกายังมีส่วนในการกดดันให้ชุน ดูวานต้องยินยอมเปิดทางให้มีการปฏิรูปทางการเมือง เพื่อให้ประเทศเดินหน้าสู่การมีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์มากขึ้นตามที่เขาเคยให้คำมั่นไว้เมื่อครั้งที่ได้มีการสถาปนาระบอบสาธารณรัฐที่ 5 ขึ้นมา

6.รัฐธรรมนูญฉบับที่ 9 (ค.ศ. 1987)) :รัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ภายหลังจากการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยในกวางจู รัฐบาลของชุนดูวานได้ผ่อนปรนท่าทีแข็งกร้าวลงส่งผลให้ภาวะตึงเครียดทางการเมืองเริ่มผ่อนคลาย การรวมตัวกันของนักศึกษาจึงเกิดขึ้นอีกครั้ง ครั้งนี้มีการรวมตัวกันของอดีตนักศึกษากับขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมและแรงงาน ได้ก่อตั้งแนวร่วมเยาวชนเพื่อการเคลื่อนไหวประชาธิปไตยขึ้น การรวมตัวกันของนักศึกษาและกลุ่มแรงงานส่งผลให้ชุนดูวานมีความวิตกกังวลมากขึ้น เนื่องจากจำนวนของผู้ชุมนมได้ขยายกว้างขึ้นไปมากกว่าครั้งก่อน การชุมนุมทางการเมืองเพื่อประชาธิปไตยยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่องในช่วงนี้ จนกระทั่งเกิดชุมนุมใหญ่อีกครั้งในปี ค.ศ. 1985 ภายหลังจากการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 12 ที่พรรคการเมืองของชุนดูวานเป็นผู้ชนะ การเคลื่อนไหวครั้งนี้มีจุดประสงค์หลักคือ

การแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้ประชาชนเป็นผู้ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง และเมื่อถึงเดือนกุมภาพันธ์ในปีค.ศ.1986 พรรคประชาธิปไตยเกาหลีใหม่ได้ประกาศว่ามีผู้ลงชื่อเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญถึงจำนวน 10 ล้านคน ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้รับความสนใจมากขึ้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลของชุนดูวานไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับประเด็นในการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง เนื่องจากหากใช้วิธีการดังกล่าวตนจะเสียอำนาจทางการเมืองให้แก่พรรคฝ่ายค้าน

การชุมนุมเพื่อเรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญยังคงดำเนินต่อไป และขยายเป็นวงกว้างมากขึ้นอีกครั้ง มีการชุมนุมเกิดขึ้นถึง 16 แห่งทั่วประเทศ โดยมีผู้เข้าร่วมการชุมนุมราว 1 ล้าน 5 แสนคน (วิเชียร ,2556,น. 164-165) ทั้งนี้ตามจำนวนของผู้ชุมนุมที่มาก ตำรวจจึงไม่สามารถปราบปรามการชุมนุมได้ ทางรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านจึงได้ตกลงกันให้มีการเจรจาเกี่ยวกับข้อเรียกร้องขึ้น แต่ทางผู้ชุมนุมกลับยืนยันที่จะชุมนุมประท้วงต่อไปเพื่อโค่นล้มระบอบเผด็จการ สุดท้ายฝ่ายรัฐบาลก็ไม่สามารถที่จะต้านทานแรงกดดันจากผู้ชุมนุมจำนวนมากได้ จึงต้องยอมรับข้อเรียกร้องในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และในวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ. 1987 โรห์ แตวูในฐานะตัวแทนพรรคยุติธรรมประชาธิปไตย หรือพรรคฝ่ายรัฐบาลได้ออกแถลงการณ์พิเศษ คือ ข้อเสนอเพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ จำนวน 8 ประการ ประกอบด้วย (สิริพรรณ ,2561, น.51)

1) เปลี่ยนระบอบการเลือกตั้งประธานาธิบดีเป็นการเลือกตั้งโดยตรง
2) แก้ไขเงื่อนไขในการสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีเพื่อให้เกิดความเท่าเทียม
3) นิรโทษกรรมนักโทษทางการเมือง
4) รับรองสิทธิของผู้ถูกจับกุม
5) ให้เสรีภาพแก่สื่อ
6) เปิดให้มีการเลือกตั้งท้องถิ่น
7) สร้างบรรยากาศทางการเมืองที่เหมาะสมแก่การปรึกษาหารือและประนีประนอม
8) พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

จากคำแถลงการพิเศษดังกล่าวมีผลทำให้การชุมนุมครั้งใหญ่ของประชาชนในการเรียกร้องประชาธิปไตยยุติลง ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านจึงร่วมมือการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามคำแถลงการณ์ วิเชียร อินทะสี ได้กล่าวถึงสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาสังคม ที่แก้ไขปัญหาและสาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาประธานาธิบดีไว้ว่า “สำหรับสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญที่แก้ไข ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า เกาหลีใต้ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอำนาจอธิปไตยมาจากประชาชน กองทัพซึ่งเคยเข้าแทรกแซงทางการเมือง และถูกผู้นำการเมืองใช้เป็นเครื่องมือในการปราบปรามฝ่ายตรงข้ามนั้น ตามรัฐธรรมนูญที่ได้แก้ไข กำหนดให้กองทัพทาหน้าที่ด้านความมั่นคง ปกป้องดินแดน และให้วางตัวเป็นกลางทางการเมือง” (วิเชียร ,2556,น.166)

รัฐธรรมนูญที่แก้ไขที่เกี่ยวกับประธานาธิบดีคือ กำหนดให้ประธานาธิบดีต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ดำรงตำแหน่งได้วาระเดียวโดยมีการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ประธานาธิบดีเป็นผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาหรือสมัชชาแห่งชาติ นอกจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการออกกฎหมายแล้ว ตามรัฐธรรมนูญกำหนดหน้าที่ตรวจสอบการบริหารงานของฝ่ายบริหาร โดยสมัชชาแห่งชาติหรือคณะกรรมาธิการมีอำนาจเรียกบุคคลในฝ่ายบริหาร เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือตัวแทนมาตอบข้อซักถามในที่ประชุมได้ ทั้งนี้ในสาระของรัฐธรรมนูญที่ได้แก้ไขใหม่ครั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันการสืบทอดอำนาจของประธานาธิบดีที่อาจจะเกิดขึ้นอีกครั้งในอนาคต นอกจากนี้การปฏิรูปกองทัพให้มีความเป็นกลางทางการเมืองเพราะแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตนที่เกินหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีการทำหน้าที่นอกเหนือจากการปกป้องดินแดนและทำหน้าที่ด้านความมั่นคง มีการเข้ามาแทรกแซงทางการเมือง และใช้

อำนาจในการปราบปรามฝ่ายตรงข้าม ซึ่งการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ถือเป็นการแก้ไขบทบาทของกองทัพให้แตกต่างจากเดิมอย่างสิ้นเชิงกับบทบาทของกองทัพในรัฐบาลก่อนหน้า รวมถึงการจัดการกับกลุ่มทหารที่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มขั้วอำนาจเก่า โดยรัฐบาลได้พยายามทำการโยกย้ายและกดดันให้นายทหารระดับสูงบางคนต้องเกษียณอายุราชการ (สิริพรรณ ,2561, น.65)

การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งที่ 13 ภายใต้รัฐธรรมนูญที่แก้ไขใหม่เป็นครั้งที่ 9 ได้จัดขึ้นในวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1987 ถือเป็นการเลือกตั้งครั้งสำคัญต่อประชาชนที่ร่วมต่อสู้เพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามภาพทางการเมืองที่ประชาชนหวังว่าจะมิให้มีทหารเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกลับต้องผิดหวัง เนื่องจากโรห์ แตวูที่เป็นตัวแทนจากพรรคฝ่ายรัฐบาลชนะการเลือกตั้งในครั้งที่ 13 สาเหตุมาจากพรรคฝ่ายค้านที่มีคิม แด จุงและคิม ยัง ซัมได้แยกตัวออกไปตั้งพรรคการเมืองใหม่ทำให้คะแนนเสียงที่สนับสนุนแยกออกเป็น 2 ฝ่าย ส่งผลให้พรรคยุติธรรมประชาธิปไตยได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งนี้ ดังนั้น โรห์ แตวู จึงได้กลายเป็นประธานาธิบดีคนที่6 ของสาธารณรัฐเกาหลีหลังจากนั้นการเบ่งบานของประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับปี ค.ศ. 1987 โดยต่อมาคิม แด จุงและคิม ยัง ซัม ได้เป็นประธานาธิบดีจากพลเรือนในลำดับต่อมาโดยอิทธิทางทหารในการเมืองก็ยุตินั้นแต่นั้นจนปัจจุบัน

4.สรุป

พัฒนาการทางการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในการจัดทำรัฐธรรมนูญของประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่าพัฒนาการทางการเมืองการปกครองในหกยุคของสาธารณรัฐนั้น การเมืองการปกครองตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการปกครองโดยเผด็จการพลเรือน ก่อนพัฒนาไปสู่การปกครองเผด็จการทางทหารในลำดับต่อมาที่อาศัยรัฐธรรมนูญเป็นเครื่องมือในการเข้าสู่อำนาจ และสืบทอดอำนาจในการปกครองประเทศ พัฒนาการทางการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีใต้จึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญที่ส่งผลโดยต่อต่อการสร้างและแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยรัฐธรรมนูญกลายมาเป็นกฎหมายเพื่อการสืบทอดอำนาจในการปกครองประเทศของกลุ่มชนชั้นนำเป็นสำคัญ ก่อนที่ภาคประชาชนจะมีส่วนร่วมในการปกครองในยุคสาธารณรัฐที่หก

การจัดทำรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ได้รับอิทธิพลและสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาโดยมีแนวทางสำคัญคือการมีรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษร การยืนยันรับรองสิทธิของประชาชนในรัฐธรรมนูญ และการมีรัฐธรรมนูญเพียงฉบับเดียวเป็นหลัก แม้การยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ก็ถือเป็นเพียงการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเท่านั้น พัฒนาการทางการเมืองมีผลต่อกระบวนการจัดทำและแก้ไขรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเกาหลีใต้อย่างมาก เห็นได้จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญหกครั้งแรกล้วนแล้วแต่เป็นไปเพื่อการสืบทอดอำนาจทางการเมืองของเผด็จการทางการปกครองทั้งสิ้น เมื่อผ่านพัฒนาการทางการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองในระยะเวลาต่อมา จึงนำไปสู่การยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ในครั้งที่เจ็ดถึงเก้าที่รัฐธรรมนูญช่วยวางรากฐานการเมืองการปกครองให้เป็นที่ยอมรับของสังคมเกาหลีใต้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ประเทศเกาหลีใต้. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2567, จากวิกิพีเดีย.
https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B5%E0%B9%83%E0%B8%95%E0%B9%89

ชอง อิล จุน และ วิเชียร อินทะสี. (2557). *ประวัติศาสตร์การเมืองเกาหลีสมัยใหม่*. โซล: อิเมจิน บุคส์.

ดำรงค์ ฐานดี. (2542). *เกาหลีวันนี้ (Korea Today)*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

วิเชียร อินทะสี. (2561). *เกาหลีในช่วงอลหม่าน ค.ศ.1864-1953: การรุกรานจากต่างชาติ การตกเป็นอาณานิคม การแบ่งแยกและสงครามเกาหลี*. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วิเชียร อินทะสี. (2556). *พลวัตความเป็นประชาธิปไตยในเกาหลีใต้: จากอำนาจนิ ยมสู่ประชาธิปไตยที่มั่นคง.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิริพรรณ นกสวน สวัสดี. (2561). *การเปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตยเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์.

Oh, John Kie-Chiang . (2547). *Korean politics : the quest for democratization and economic Developmentt.* แปลโดย เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์. กรุงเทพฯ: มติชน.

Lee, Han joo. (2007). *The Major Influences of the U.S. Constitutional Law Doctrines on the Interpretation and Application of the Constitution of the Republic of Korea : Critical Analysis on the Current Constitutional Court's Decisions and Thoughts of the Necessity of Amendment of the Current Constitution of the Republic of Korea* (Theses and Dissertations, Golden Gate University School of Law) http://digitalcommons.law.ggu.edu/theses

Lew, Young Ick. (2000). *Brief history of Korea: A Bird's-Eye View*. New York : The Korea Society. https://www.koreasociety.org/images/pdf/KoreanStudies/Monographs_GeneralReading/BRIEF%20HISTORY%20OF%20KOREA.pdf

Seok, Seo Joong. (2007). *Contemporary History of South Korea – 60 Years*. Seoul: The Korea Democracy Foundation. https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2095229

Savada , A. M. and Shaw , W. (1992). *South Korea : a country study* . Washington, D.C.: Federal Research Division of the Library of Congress. https://www.loc.gov/item/91039109/